

Literatura i cinema

A càrrec de Pep Prieto

Fotograma 1 "El nom de la rosa" (1986)

Perquè s'adaptin tantes novel·les al cinema? Una pel·lícula ha de ser fidel al llibre que adapta? Es pot fer una mala pel·lícula a partir d'un bon llibre i una bona pel·lícula a partir d'un mal llibre? Parlarem de totes aquestes qüestions i més mentre aprofundim en les diferències entre la literatura i la narrativa cinematogràfica.

PROGRAMA:

Primera sessió (6 de maig):

- Introducció a la relació entre cinema i literatura.
- Per què s'adaptin tantes novel·les al cinema?
- L'etern debat: una pel·lícula ha de ser fidel al llibre que adapta?
- Les diferències entre la literatura i la narrativa cinematogràfica.

Exemples pràctics:

- Pensar en les pel·lícules preferides i fixar-se quantes d'elles tenen el seu origen en una novel·la.
- Índex conjunt de pel·lícules basades en llibres que serviran de referència per al curs.

Segona sessió (13 de maig):

- El mite segons el qual veient la pel·lícula és com si haguessis llegit el llibre.
- Es pot fer una mala pel·lícula a partir d'un bon llibre i una bona pel·lícula a partir d'un mal llibre?
- Mètodes d'anàlisi de la literatura i el cinema: Similituds i diferències.

Exemples pràctics:

- Anàlisi de les pel·lícules "El nom de la rosa" i "Els ponts de Madison" en relació al llibre que adapten.
- Comparativa d'escenes: allò que expliquen les paraules es pot resumir en una sola imatge.

Tercera sessió (20 de maig):

- Per què hi ha novel·les que s'adapten de tantes maneres diferents al cinema?
- El cànon literari i la seva influència en els gèneres cinematogràfics.
- Què entenem per "modernització" d'un text literari? El cinema i el seu etern retorn a les fonts d'inspiració.

Exemples pràctics:

- Identificar i analitzar les múltiples adaptacions, directes o indirectes, de "Dràcula", "Frankenstein" i dels textos de William Shakespeare.
- Anàlisi de pel·lícules que són versions encobertes de textos clàssics antics i moderns: "Pigmalió", "Emma", "Les amistats perilloses" i "La lletra escarlata" i la seva transmissió generacional gràcies al cinema juvenil.

Quarta sessió (27 de maig):

- El fenomen de la novel·lització dels guions cinematogràfics.
- Què va ser primer, l'ou o la gallina? El singular cas de "2001: Una

odissea a l'espai".

- El cinema també ha influït en la manera d'escriure: l'estil basat en la visualització de la narració.

Exemples pràctics:

- Com hauríem filmat nosaltres les escenes dels llibres que més ens han impactat?
- Elaboració d'un relat breu a partir de la pel·lícula preferida basada en una novel·la.

Pep Prieto (Girona, 1976) és escriptor, periodista i crític de cinema i televisió. Col·laborador habitual a "El Món a RAC1", a "Cafè d'Idees" de RTVE i a "El Vermut de Lluçà Ferrer" de Flaixbac. Escriu regularment al Diari de Girona, a Revers, a Inside Media i a El Món de la Tele. Ha publicat les novel·les *La disfressa de l'indigent*, *Mala premsa*, *La teoria de l'imbècil*, *Els Ilunàtics*, *Carnada*, *El mal pare* i *La dona eterna*. També és autor dels assajos sobre cinema *Poder absolut* i *Al filo del mañana*, i ha participat als llibres de cintes *Castells Humans*,

Contes de terror 3, *Assassins de Girona*, *Delinqüents* i *Paper cremat*.